

delse. Jeg er mig saaledes bevidst, at det er om ikke Rigdom saa dog jævnt gode Kaar, jeg har arvet efter min Forgænger med Hensyn til Statskassens Stilling. Det skal være min Bestræbelse, at jeg i sin Tid kan aflevere Finanserne i samme gode Tilstand, hvori jeg har modtaget dem. Muligvis ville Tiderne ikke være mig saa gunstige, som de have været min Forgænger, men jeg haaber, at jeg her i Rigsdagen altid vil blive støttet i mine Bestræbelser i saa Henseende. Jeg skal nu tillade mig at omtale selve det foreliggende Forslag til Finanslov med nogle Ord. Dette Forslag udviser paa Indtægtssiden et Beløb af 79,375,000 Kr. Hvis vi sammenligne det med Finansloven for Finansaaet 1904—05, vil det ses, at denne lyder paa en Indtægt af 76,025,000 Kr., saa at der altsaa forudsættes en Stigning af Indtægterne med 3,350,000 Kr. Denne Forskel fremkommer væsentlig paa følgende Maade. For det første er Statsbanernes Overskud her anslaaet til 4,011,000 Kr., medens det paa det forrige Budget var beregnet til 3,284,000 Kr. De direkte Skatter møde op med et Beløb af 13,805,000 Kr. imod 12,263,000 Kr. i Fjor, altsaa en Stigning paa godt $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. De indirekte Afgifter beløbe sig nu til 56,240,000 Kr. imod 54,914,000 Kr. forrige Aar, altsaa en Stigning af omtrent $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Fremdeles viser Postvæsenet en Indtægtsforøgelse paa knap 100,000 Kr., og for Telegrafvæsenet er der beregnet en Stigning, idet det i Aar antages at ville give Overskud. Paa disse Konti tilsammen er der en Merindtægt af ca. 3,870,000 Kr. Paa de andre Indtægtskonti er der forskellige Afvigelse i Forhold til det forrige Budget, der tilsammen andrage en Mindreindtægt af henved $\frac{1}{2}$ Million Kr. Den betydeligste af disse Afvigelse vedrører Renten af udestaaende Fordringer, der ere gaaede ned med ca. 400,000 Kr. Det, som imidlertid er Hovedsagen, det, som gør Udslaget og bevirker en Stigning af Indtægterne, er de Poster, jeg før nævnte: Statsbanernes Overskud, de direkte og de indirekte Skatter. Det maa være mig tilladt at knytte et Par Bemærkninger til hvert af disse Punkter. Statsbanernes Overskud er, som jeg nævnede, for det kommende Aar budgetteret til 4,011,000 Kr., medens det i Fjor var anslaaet til 3,284,000 Kr. Paa det afsluttede Statsregnskab for 1903—04 er der imidlertid et Overskud paa 4,717,000 Kr., altsaa, det Overskud, vi havde i forrige Finansaar, er allerede større end det, som er budgetteret for det kommende. Hvad det indeværende

Aar angaar, kan jeg naturligvis ikke have fuld Vished om, hvor stort et Overskud Statsbanerne ville give, men jeg tør gaa ud fra, at det i hvert Fald ikke bliver mindre end i Fjor. Der er endog Grund til at haabe, at det skal blive noget større. Nu ere vi altsaa atter komne dertil, at Statsbanerne ere et virkeligt Aktiv for Staten, og det er ogsaa min Mening, at det bør de blive ved at være. Jeg haaber, at Rigsdagen og Regeringen aldrig mere ville slippe dette af Syne. Det er ganske vist ikke en tilstrækkelig Forrentning, der gives, men vi ere inde paa en god Vej, og med vore nuværende Takster og en økonomisk Styrelse tror jeg, det er muligt at naa længere frem endnu. Vi have her en Indtægtskilde, som man i en Række Aar har forsømt, men som jeg mener, vi ikke have Raad til at forsømme. Jeg venter ganske vist ikke, at vore Statsbaner saaledes som Preussens nogen Sinde skulle komme til at give 6—7 pCt., men det er ikke urimeligt, om man i et Land som Danmark vilde kræve, at de skulle give $3\frac{1}{2}$ pCt.

Jeg vil dernæst sige et Par Ord om de direkte Skatter. Der er saa meget mere Grund til det, som vi paa dette Finanslovsforslag for første Gang møde de ny Skatter med deres fulde Beløb. Paa sidste Finanslovsforslag havde vi dem ogsaa, men kun med Halvdelen af deres Beløb. De antages at ville indbringe godt $13\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Ifølge det sidste Statsregnskab indbragte de gamle Skatter, der nu ere bortfaldne, 11 Mill. Kr., og de ny ville altsaa indbringe $2\frac{1}{2}$ Mill. mere. Men der er jo nogle Notabener derved. For det første ere Omkostningerne ved Paaligning og Opkrævning af de ny Skatter ret betydelige, for indeværende Finansaar ere de anslaaede til ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Og dernæst maa det erindres, at der nu skal udredes et Tilskud til Kommunerne paa $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. I Favør af de ny Skatter bliver der endda en finansiel Gevinst paa ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men herved er jo at mærke, at vi snart staa foran Indfrielsen af Statens Forpligtelse efter Tiendeloven. Tiendeloven melder sig i 1908 med sine Krav til Statskassen. Hvor store disse Krav ville blive, kan ikke nøjagtigt opgives, men de tør dog antages i hvert Fald at ville andrage ca. 1 Mill. Kr. Imidlertid er der det gode ved de ny direkte Skatter, at de alle, saavel Ejendomsskyld som Formue- og Indkomstskat, ere stigende Skatter, og eftersom Aarene gaa, ville de sikkert indbringe mere. Om 5 Aar, naar Ejendomsskylden